

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру у вчиненні кримінального правопорушення

м. Дніпро

«2» березня 2023 року

Старший слідчий СВ Маріупольського РУП ГУНП в Донецькій області майор поліції Кіор Наталія Валентинівна, розглянувши матеріали кримінального провадження, зареєстрованого в Єдиному реєстрі досудових розслідувань за № 12022052770002553 від 09.08.2022, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Бадасена Павла Геннадійовича, 16.10.1985 року народження, уродженця м. Маріуполя Донецької області, громадянина України, раніше не судимого, зареєстрованого за місцем проживання: Донецька область, [REDACTED], особу якого документовано паспортом громадянина України [REDACTED] виданий [REDACTED] в [REDACTED] в Донецькій області, [REDACTED].

про те, що він підозрюється в добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що Бадасен Павло Геннадійович, 16.10.1985 р.н., з 22.11.2007 до 06.11.2015 проходив службу в органах внутрішніх справ, з 07.11.2015 до 14.05.2022 проходив службу в Національній поліції України, останнього звільнено зі служби на підставі наказу Маріупольського міжрайонного відділу Управління поліції охорони в Донецькій області № 43 о/с від 14.05.2022.

У відповідності до ч. 2 ст. 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Згідно ст. 17 Конституції України захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу.

Водночас Бадасен П.Г. в умовах, коли Український народ героїчно протистоїть російському агресору, у порушення вимог ст. 1, 2, 17, 19

Конституції України, добровільно зайняв посаду в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території, тобто скоїв злочин проти основ національної безпеки України за наступних обставин.

Так, 24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Рішенням Конституційного Суду України № 3-зп від 11.07.1997 зазначено, що засади конституційного ладу в Україні закріплені у розділах I, III та XIII Основного Закону України - Конституції України.

Згідно зі статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами ст.ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом,

який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Всупереч вказаним нормам Президент Російської Федерації (далі – РФ) Путін В.В., а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Народи з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та військовий конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів Збройних сил РФ (далі по тексту - ЗС РФ) на територію України.

Так, 24.02.2022 на виконання вищевказаного наказу військовослужбовці ЗС РФ шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти та здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

24 лютого 2022 року указом Президента України № 64/2022 затвердженого Законом України № 2102-ІХ від 24.02.2022 у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб на всій території України. В подальшому у зв'язку з триваючою широкомасштабною збройною агресією Російської Федерації проти України, відповідно до змін внесеними Указом Президента від 14 березня 2022 року № 133/2022, затвердженим Законом України від 15 березня 2022 року № 2119-ІХ, Указом Президента від 18 квітня 2022 року № 259/2022, затвердженим Законом України від 21 квітня 2022 року № 2212-ІХ, Указом Президента від 17 травня 2022 року № 341/2022, затвердженим Законом України від 22 травня 2022 року № 2263-ІХ, Указом Президента від 12 серпня 2022 року № 573/2022, затвердженим Законом України від 15 серпня 2022 року № 2500-ІХ, Указом Президента від 07 листопада 2022 року № 757/2022, затвердженим Законом України від 16 листопада 2022 року № 2738-ІХ та Указом Президента від 06 лютого 2023 року № 58/2023, затвердженим Законом України від 07 лютого 2023 року № 2915-ІХ строк дії воєнного стану в Україні неодноразово продовжено, востаннє продовжено з 05 години 30 хвилин 19 лютого 2023 року строком на 90 діб.

У частині 2 статті 9 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» зазначено, що Кабінет Міністрів України, інші органи державної влади, військове командування, військові адміністрації, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування здійснюють повноваження, надані їм Конституцією України, цим та іншими законами України.

У зв'язку із веденням агресивної війни з боку Російської Федерації проти України, у кінці березня 2022 року (точна дата в ході досудового розслідування не встановлена) захоплено м. Маріуполь, Донецької області, у зв'язку із чим указом так званого голови ДНР, 31.03.2022 створено адміністрацію міста Маріуполя та 06.04.2022 призначено її голову.

Зокрема, починаючи з 05.03.2022 до цього часу, Російською Федерацією тимчасово окуповано усю територію Маріупольського району Донецької області, що встановлено відповідно до наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22.12.2022 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією».

Згідно ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України»: тимчасово окупована Російською Федерацією територія України є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Тимчасова окупація Російською Федерацією

території України, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для Російської Федерації жодних територіальних прав. Згідно п. 6 ст. 1-1 зазначеного Закону: окупаційна адміністрація Російської Федерації – сукупність державних органів і структур Російської Федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних Російській Федерації сампроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг. Згідно п. 7 ст. 1-1 вказаного закону: тимчасово окупована Російською Федерацією територія України – це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації. Відповідно до п. 1 ч. 2 ст. 3 вказаного закону тимчасово окупована територія визначається сухопутна територія тимчасово окупованих Російською Федерацією територій України, водні об'єкти або їх частини, що знаходяться на цих територіях.

Після тимчасової окупації території Маріупольського району в т.ч. безпосередньо м. Маріуполя, представниками незаконного збройного формування «ДНР» які є частиною окупаційної адміністрації РФ, на окупованих територіях створили у складі так званого «МВД ДНР» територіальні підрозділи поліції, серед яких в т.ч. «Мариупольский городской отдел государственной службы вневедомственной охраны УГСВО МВД ДНР», який розташований за адресою: м. Маріуполь, вул. Італійська, буд. 84.

У своїй діяльності, вказаний підрозділ поліції, який є незаконним правоохоронним органом на тимчасово окупованій території, керується так званими нормативними актами «ДНР».

Так згідно так званого «Постановления народного совета донецкой народной республики» від 07.08.2015 року було прийнято «Закон о полиции ДНР». Відповідно ч. 1 ст. 1 так званого закону о поліції «Полиция – это государственный вооруженный орган исполнительной власти, предназначенный для защиты жизни, здоровья, прав и свобод человека и гражданина, интересов общества и государства от противоправных посягательств, охраны общественного порядка и обеспечения общественной безопасности». Крім того, відповідно ст. 24 так званого закону о поліції встановлено, що «сотрудник полиции – это должностное лицо, состоящее на службе в органах внутренних дел Донецкой Народной Республики, которое наделено полномочиями по осуществлению обязанностей и прав полиции, и имеет специальное звание, присвоенное в определенном законом порядке. Сотрудник полиции, проходящий службу в территориальном органе,

выполняет обязанности, возложенные на полицию, и реализует права, предоставленные полиции, в пределах территории, обслуживаемой этим территориальным органом, в соответствии с замещаемой должностью и должностным регламентом (должностной инструкцией). За пределами указанной территории сотрудник полиции выполняет обязанности, возложенные на полицию, и реализует права, предоставленные полиции, в порядке, определяемом руководителем государственного органа исполнительной власти в сфере внутренних дел и в соответствии с действующим законодательством Донецкой Народной Республики. Сотруднику полиции выдается служебное удостоверение, образцы которых утверждаются государственным органом исполнительной власти в сфере внутренних дел». Крім цього, також п. 10 ст. 2 цього закону визначено, що серед основних задач «полиции» є «охорона имущества м объектов, в том числе на договорной основе», також п. 29 статі 12 «Обязаности полиции» цього закону викладено в такій редакції «охранять на договорной основе имущество граждан и организаций, а также объекты, подлежащие обязательной охране полиции в соответствии с перечнем, утверждаемым Правительством Донецкой Народной Республики; обеспечивать оперативное реагирование на сообщения о срабатывании охранно-пожарной и тревожной сигнализации на подключенных к пультам централизованного наблюдения объектах, охрана которых осуществляется с помощью технических средств охраны; осуществлять в порядке, установленном Правительством Донецкой Народной Республики, инспектирование подразделений охраны юридических лиц с особыми уставными задачами и подразделений ведомственной охраны, если иной порядок не установлен законом; обеспечивать во взаимодействии с органами государственной безопасности в порядке, устанавливаемым Правительством Донецкой Народной Республики, охрану дипломатических представительств, консульских учреждений, иных официальных представительств иностранных государств, представительств международных организаций, если такая охрана предусмотрена международными договорами Донецкой Народной Республики».

Так, Бадасен Павло Геннадійович, будучи громадянином України та командиром взводу охорони об'єктів та публічної безпеки роти фізичної безпеки Маріупольського міжрайонного відділу Управління поліції охорони в Донецькій області, усвідомлюючи здійснення відкритої російської агресії, яка розпочалась приблизно о 04 годині ранку 24.02.2022 повномасштабним російським військовим вторгненням на територію України, не виконав наказу керівництва Маріупольського МВПО від 24.03.2022 № 1 «Про організацію службової і господарської діяльності підрозділів Маріупольського МВПО», розпорядження від 04.05.2022 № 137/43/48/01-2022 «Про необхідність прибути до будь-якого органу поліції на підконтрольній Україні території, ужити всіх можливих способів щодо оповіщення керівного складу Маріупольського МВПО про своє місце перебування та приступити до

виконання службових обов'язків» та, відповідно, не прибув до місця збору особового складу - місто Дніпро, вул. Короленко, б. 4 (на базі Управління поліції охорони в Дніпропетровській області) або безпосередньо до тимчасового місця дислокації та перебування керівного і командного складу Маріупольського МВПО – адміністративної будівлі № 11 по вул. Мандрика в м. Покровськ, Донецької області, залишився на тимчасово окупованих територіях та до виконання службових обов'язків не приступив, внаслідок чого 14.05.2022 року останнього було звільнено зі служби в поліції.

При цьому, приблизно на початку червня 2022 року, але не пізніше 06.08.2022 (точна дата в ході досудового розслідування не встановлена), перебуваючи на території міста Маріуполя, Донецької області, маючи умисел на зайняття посади у незаконному правоохоронному органі - так званому «Мариупольском городском отделе государственной службы вневедомственной охраны УГСВО МВД ДНР», створеному на тимчасово окупованій території України, та реалізуючи його вступив в злочинну змову з невідомими під час досудового розслідування представниками окупаційної адміністрації Російської Федерації та представниками так званої «ДНР», та отримавши від них пропозицію про зайняття посади у вищевказаному незаконному правоохоронному органі влади, в порушення вимог Конституції України та Законів України, умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, а також негативні наслідки, що можуть настати внаслідок їх реалізації, добровільно погодився на вказану пропозицію.

Продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу та надавши добровільну згоду на виконання функцій працівника у незаконно створеному на тимчасово окупованій території України правоохоронному органі - у так званому «Мариупольском городском отделе государственной службы вневедомственной охраны УГСВО МВД ДНР», розуміючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, а також негативні наслідки, що можуть настати внаслідок їх реалізації, зі своїх особистих мотивів та бажання працювати у незаконному правоохоронному органі, погоджуючись на пропозицію невідомих під час слідства представників держави-агресора - Російської Федерації та представників незаконних збройних формувань так званої «ДНР» у невідомий час, але не пізніше 06.08.2022, перебуваючи на території міста Маріуполя, Донецької області, Бадасен Павло Геннадійович, діючи умисно, після свого призначення на відповідну посаду, склав присягу працівника «органов внутренних дел Донецкой Народной Республики» і приступив до виконання покладених на нього представниками окупаційної адміністрації Російської Федерації та так званої «ДНР» обов'язків, чим добровільно зайняв посаду у незаконно створеному

правоохоронному органі - «Мариупольского городского отдела государственной службы вневедомственной охраны УГСВО МВД ДНР».

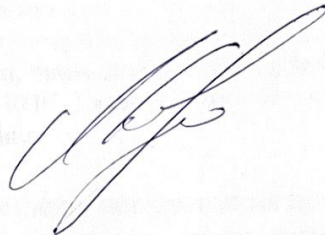
Таким чином, Бадасен Павло Геннадійович, обґрунтовано підозрюється в добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Старший слідчий СВ Маріупольського РУП
ГУНП в Донецькій області
майор поліції

Наталія КІОР

ПОГОДЖЕНО
Прокурор Маріупольської
окружної прокуратури
Донецької області
«23» березня 2023 року

Максим ТИМЧЕНКО

Підозрюваному роз'яснено його права:

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

« ___ » _____ 2023 року о « ___ » годин « ___ » хвилин.

Заясник _____

« ___ » _____ 2023 року о « ___ » годин « ___ » хвилин.

Повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права вручив, права та обов'язки роз'яснив:

**Прокурор Маріупольської
окружної прокуратури
Донецької області
« ___ » березня 2023 року**

Максим ТІМЧЕНКО